

Věrozvěst pokroku Jaromír Funke

Stodvacáté výročí narození Jaromíra Funka připomíná společnost PPF Art komorní výstavou v pražském Ateliéru Josefa Sudka.

text **Josef Moucha** / foto **Jaromír Funke**

Jaromír Funke a Josef Sudek byli vrstevníky. Jejich pouto vzniklo počátkem 20. let v Kolíně, kde měli oba rodinné zázemí a odkud vyráželi fotografovat romantické krajiny Polabí. Časem se ovšem přeneslo do Prahy, lákající příležitostmi k širšímu uplatnění. Jejich vztahy obestřely legendy a nikdo už nespočítá, kolikrát Funke stejně starého přítele v dřevěném ateliéru pod Petřínem navštívil.

Fotogenie 20. let

Jaromír Funke (Skuteč, 1. 8. 1896 — Praha, 22. 3. 1945) fotografoval od dětství. Na začátek vážného díla nicméně umístil neznámý Zjednodušený prostor z roku 1922. Během následujícího pětiletí se propracoval k abstraktnímu fotogenismu. Novotvarem dal najevo částečně vnucenou, leč z velké části také chtěnou, ba přímo pěstěnou výlučnost. Funke neměl oficiální fotografické školení a coby samouk se k profesionalitě prodíral nástrahami dobové legislativy. Do poloviny 20. let se prosazoval v řadách zájmového hnutí. Bylo štědré na

výstavní a tiskové možnosti, jenže za nemalou cenu kolektivismu a setrvačnosti jak fotografování, tak uvažování o jeho výsledcích. Není divu, byl-li progresivní Funke v červenci 1924 amatérskými kruhy vyloučen (za kritiku souboru snímků jedné z mimopražských organizací). Spolu s potrestanými kolegy Josefem Sudkem a Adolfem Schneebergerem zakládal hned téhož roku Českou fotografickou společnost. Byla otevřená fotografům z povolání, neboť zakladatelé sami o profesionalizaci usilovali. S daným spolkem pak Funke vystavoval a obesílal mezinárodní salony. Sbirka investiční skupiny PPF neobsahuje natolik systematický funkovský fond, aby mohla ilustrovat přerod tvůrce v avantgardistu krok za krokem. O to dramatictější však vyznívá překonání žánrových nálad, nalézajících fotogenii v odvozených impresionistických tradicích. Malebnou předmětnost hmot rozpouštěných světelným fluidem každopádně střídají stínohry, signalizující úvahy o skrytých možnostech média fotografie.

Světelná předmětnost

Reprodukována díla jsou ukázkami svrchovaného výrazu originálních autorských vizí, Ateliérem Josefa Sudka samostatně uvedených roku 2010 pod názvem Abstraktní kompozice (1927–1929). Jimi dosáhl Jaromír Funke nepopisnosti, která jeho opticky vytříbeným kreacím otvírala stránky avantgardních tiskovin. Další souběžné tvůrčí a pedagogické směřování sice obracelo Funkovu pozornost zpět k věcnosti, k funkcionalismu a k sociální kritice, záhy se ale stejně suverénně chopil jevů tihnoucích k nadreálné poetice a k metafyzické působivosti. ●

←
Jaromír Funke, Abstraktní fotografie, Kompozice, 1927–1929. Repro: PPF Art

ANO, NOVÁ FOTOGENICKÁ
GENERACE JINAK VIDÍ! VIDÍ DLE ČISTÉHO,
FOTOGRAFICKÉHO PURISMU.
VZKAZUJE JAROMÍR FUNKE Z ROKU 1928

Jaromír Funke, Abstraktní fotografie, 1927–1929 Repro: PPF Art

Jaromír Funke, Abstraktní fotografie, Kompozice II,
1927–1929 Repro: PPF Art

